

læggelse indtil deres Tilbagekomst, dog at de medbringe rigtige Certificationer og Beviser under den Franske Konges eller Admirals Segl, efter Sædvane, at samme Skibe de Franske tilhøre, samt, inden de fare igjennem og forbi, i Helsingør stille nøiagtig Caution for Betalingen, at den enten skal skee ved samme Skibes Tilbagekomst paa det ordentlige Sted til dem, som Kongens af Danmarks Told-Rettighed oppebære, eller inden 3 Maaneder i det seneste, om de ei inden den Tid vare komne tilbage.]

11. [Told-Sedler, eller Beviser for ovenmeldte Tolds Erlæggelse, skal til Skibs-Capitainerne leveres, og bør Stykkeviis indeholde den oppebaarne Told af hvert Slags Varer især, for dermed at bevise, at ei mere, end sig bør, er fordret; med mindre bemeldte Capitainer til deres Expeditions snarere Befordring ere fornøiede med et Beviis, som udi en og samme Artikel indeholder den af hele Ladningen erlagte Told.]

12. [Saasnart Franske Skibe til Helsingør eller i andre Danske Havne ankomme, skal deres Passer uden Ophold expederes, og ingen, hvad Nation de og tilhøre, ei engang Danske Skibe, herudi for dem have Fortrinet. Ligeledes skal og i de franske Havne med Danske Skibe forholdes.]

13. [De Franske Skibe, som eengang have betalt Tolden i Sundet og siden anlande ved Kysterne af Skaane, i Kattegattet, ved Anholdt og Læsø eller der omkring, ja om de end vare komne i Østersøen, men formedelst Storm, Modvind eller i andre Maader nødte igjen i Sundet at komme tilbage, skal ei Sundets Told anden Gang eller nogen anden Bekostning betale.]

14. [Med bemeldte til Khavn destinerede Skibe skal det, i Henseende til Tolden i Sundet, ligesom med Danske for holdes.]

15 [De Franske Skibe, som forbiseile Glückstad og andre danske Steder ved Elven, skal baade deres Hen- og Hiem-Reise med deres Varer og Korn være frie for Told og i Almindelighed for al anden Paalæg, Visitation, Ophold og Molest, undtagen alene, naar Kongen af Danmark er i Krig, eller der er nogen skiellig Aarsag til Mistanke, at disse Skibe vil tilføre Hans Fiender nogle af de i 26 § anførte Contrabande Varer.]

16. [Naar disse Magters Undersaatter nærmere sig det andet Riges Kyster, ere de ei forbundne i nogen Havn at indseile, dersom deres Kaas ikke did var stillet, men have Frihed deres Reise uden Ophold at fortsætte; Og i Fald de i nogen Havn indløbe, og finde for got sig der at opholde, maae de ei tvinges deres Varer at losse, ombytte eller sælge, men de maae frit derover disponere, saasom de til deres Fordel tienligst érægte.]

17. [Af Skibs-Tømmer, Trævarer og andet Tømmer, som de Franske fra Norge begiere at udføre, skal i Træelast-Told betales af hver læst Skibs rette Drægtighed 1 Rdlr 12 x Spec., uden Forskiel, enten det er af de beste, middelmaadige eller slette Træe-Varer. Men dersom Skibene, som Træe-Varer have indladet, desuden indtage andre Varer, som Tiære, Beeg, Harpix, Talg eller deslige, skal Tolden efter Vægt eller Stykkeviis af slige Varer betales efter den Sædvanlige Tarif eller Told-Rulle og paa samme Maade, som af Danske Undersaatter; Og i dette Tilfælde skal i Summen, som Skibet efter sin Drægtighed burde betale, afdrages saa mange Læster, som ei til Træelast men andre Varer anvendes; saaledes, at dersom et Skib paa 200 Læster, hvoraf Tolden er 225 Rdlr, ei indtog mere end 100 Læster Træevarer, skulde det af dette Slags Varer ei erlægge uden 112 Rdlr 3 Mk, eftersom det for de andre efter Vægt eller Stykkeviis, som ovenmældt, skal betales; og ligeledes andre Skibe i Proportion af deres Drægtighed. Saa er det og de Franske tilladt med deres Skibe at løbe ind i Norge og andre Danske Lande, for at kaage Tran at Hval- eller andre Fiske, som de have fanget, og der at tage fornødent Brændeved og Redskab, naar de til Indvaanerne betale, hvis de ere vordne eens om. Og for dette desto sikkrere maa efterkommes, vil Kongen af Danmark befale saavel sine Krigs-Officerer, som Politie-Betientere, at drage Omsorg for, at de Franske Kiøbmænd, som der anlande, venligen begegnes, og ubehindret tillades deres Forretninger paa ovenmeldte Maade at fuldbringe; dog at de intet til Indbyggernes Fornærmelse foretage, og derfor ei lande andensteds, end i Handels-Havne og saadanne, som til den Ende de Danske Undersaatter ere tilladte, med mindre det skeer for at undgaae Storm og Uveir og derfra at vinde bemeldte Handels-Havne; Dog fra disse Lande undtagne de meest Nordlige, som Island, Færøe, de Danske Colonier i Grønland og Finmarken (hvor i Almindelighed alle Nationer ere